

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Palotás Csongor ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. ... kamarai jogtanácsos (**alperes címe**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 10. napján meghozott 28.P.23.730/2017/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000 (Százhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 400.000 (Négyszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az idült bőrbetegségben szenvedő felperes 2013. január 4-től 2013. január 14-ig, 2013. február 11-től 2013. február 18-ig, 2013. április 8-tól 2013. április 15-ig, 2013. június 17-től 2013. június 20. napjáig tartózkodott megőrzésen az alperesi bv. intézetben. 2013. január 4. napján az egészségügyi befogadás során alperes diagnosztizálta a felperes reflux és pikkelysömör betegségét, külsőleg kenőcs alkalmazását és Pantoprazol alkalmazását írta fel.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. A keresetét azzal indokolta, hogy az alperesnél történt elhelyezése során nem kapott megfelelő egészségügyi ellátást, az előírt gyógyszert nem biztosították a részére, az engedélyezett napi egészségügyi fürdést az alperes nem tette lehetővé számára, ez állapotát tovább rontotta.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását indítványozta. Nem vitatta, hogy a felperes nála volt elhelyezve és idült bőrbetegségben szenvedett. Állítása szerint a felperes számára kiírt krémet a fogva tartása során biztosította, a napi fürdést lehetővé tette. A felperes nem igazolta, hogy ezzel összefüggésben sérelmet szenvedett el a fogva tartás során.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 forint perköltséget. A peres eljárás 300.000 forintos illetékéről akként rendelkezett, hogy azt a Magyar Állam viseli. A kereset elbírálásánál az 1959. évi IV. törvény 339. § (1) bekezdését hívta fel. Az ítélet indokai szerint a felperesnek elsődlegesen azt kellett volna bizonyítania, hogy jelezte az alperesnek, hogy egészségügyi ellátásra szorul, az ellátást ennek ellenére nem kapta meg. Ezeket a felperes nem bizonyította. Az alperes által becsatolt iratok alapján igazoltnak tekintette, hogy az alperes tudomással bírt a felperes betegségéről, ugyanezen orvosi iratok tanúsága szerint a felperes a betegsége kezeléséhez szükséges krémet megkapta. A felperesnek azt is igazolnia kellett volna, hogy ellátatlanságával összefüggésben egészségi állapota romlott, ez szenvedést okozott neki. A felperes mindezt nem igazolta, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Erre tekintettel a keresetet elutasította, felperest perköltségben marasztalta.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetének adjon helyt, egyben az alperest marasztalja a felperes perköltségeiben.

A felperes fellebbezése indokolásaként előadta, a beszerzett okiratok minden további bizonyítás nélkül alkalmasak a kereseti kérelemben írtak alátámasztására, amit egyébként az alperes érdemben nem tudott cáfolni. Igazolást nyert az, hogy a felperesi betegség elhatalmasodását követően alkalmazott kenőcs még a betegség tüneti kezelésére sem volt megfelelő. A betegség által kiváltott tünetek, illetőleg az e tünetekkel szükségképpen együtt járó folyamatosan erősödő fájdalom és állandósuló diszkomfort érzet ténye az alperes előtt is ismert volt, hiszen e körülményekre a felperes a fogva tartása során többször is felhívta alperes figyelmét. Az egységes és töretlen ítélkezési gyakorlat alapján kártérítés illeti meg a fogvatartottat, ha fogva tartása a fogva tartó bv. intézet hibájából, illetve olyan okból, amit a bv. intézet észszerű keretek között képes orvosolni, illetve elhárítani, szükségtelen kinnal vagy szenvedéssel jár. A szabadságvesztés deklarált célja nem a fogvatartottnak okozandó szenvedés, hanem az, hogy a speciális és generális prevenció érdekében a fogvatartottól elvonják a személyi szabadságát, ami fizikai, testi fájdalmat önmagában nem válthat ki és egyben nem zárhatja el a fogvatartottat attól a jogától, hogy megfelelő egészségügyi ellátásban részesüljön. A felperes megfelelő orvosi kezeléstől való jogellenes elzárása és ennek következménye között az egyenes okozati összefüggés kimutatható, továbbá az alperesi magatartás egyben jogellenes is.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, felperest pedig marasztalja perköltségeiben.

A felperes befogadására 2013. január 4. napján került sor, 2013. január 14. napján már átszállították a ... Büntetés-végrehajtási Intézetbe, ettől kezdve már csak megőrzésen tartózkodott az intézetben 2013. február 11-től február 18-ig, 2013. április 8-tól április 15-ig, 2013. június 17-től június 20-ig. A felperes a kereseti kérelemben kívül érdemi iratot a perben nem terjesztett elő, nem igazolta, hogy évtizedek óta fennálló bőrbetegsége romlása kizárólag az alperesi intézetben történő négyszer kb. egy hetes elhelyezés következménye, de azt sem, hogy kezelése nem volt megfelelő.

A sérelemdíj iránti igény nem érvényesíthető, mert a Ptk. 8. § (2) bekezdés szerint a Ptk. hatálybalépése előtt megsértett személyhez fűződő jogok alapján érvényesíthető polgári jogi igényekre a jogsértés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni.

A felperes a per során nem nyújtott be iratokat, egy fénykép kivételével, a rendelkezésre álló egészségügyi anyag felperes állítását nem igazolja. A felperes már 2006-os fogva tartása során is megfelelő kezelésben részesült. A felperes egészségügyi állapota miatt büntetése félbeszakítását kezdeményezte, szabadulását követően 2007-től 2013-ig saját elhatározása alapján kezelte a bőrbetegségét, azonban kezelésére vonatkozóan nem csatolt orvosi dokumentumokat. Alperes a

befogadáskor diagnosztizálta a felperes megbetegedését, az általa is ismert terápiát kapta. 2013. január 14-én ...-ra szállították, ahol a terápia folytatódott. Megőrzései során az intézetben orvosnál nem jelentkezett, az anyaintézet biztosította a gyógyszereit. Az alperesnél tartózkodása során panaszt nem jelzett, kérése nem volt. Jelen betegség kezelése krémmel történik, amelyet a felperes megkapott. Más gyógyszert nem igényelt. Fényterápiát a felperes nem kezdeményezett, ezt a kezelőorvosok sem látták indokoltnak, nem jelezte, hogy a kapott terápiát nem tartja megfelelőnek. Egy alkalommal előadta, hogy a krémet nem fogadja el, akkor az alperes a megszokott krémet írta fel a számára. Felperes 2013. évben kelt egészségügyi anyagában szakvélemények nincsenek. Nem vitatta, hogy a felperes rendelkezésére állt a napi fürdési engedély. A felügyelet nincs abban a helyzetben, hogy a fürdés tekintetében döntéseket hozzon, így amennyiben a napi fürdési engedélye megvolt a felperesnek, azt biztosította számára az intézet.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a felperest a 20.P.23.730/2017/7. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a bizonyítási teherről, a bizonyításra a feleket ennek megfelelően hívta fel, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, majd hozott érdemben és indokainál fogva helyes érdemi határozatot, azzal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. A felperes fellebbezésére tekintettel az ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A felperes a 2013. évi fogva tartása során a keresetlevélben állított személyiségi jogainak megsértésével összefüggésben 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Személyiségi jogi sérelem esetén a jogellenesség alapja az, hogy a törvény a Ptk. 75. § által a személyhez fűződő jogokat a vagyoni jogokkal egy sorban védelem alá helyezi és mindenkit arra kötelez, hogy a személyhez fűződő jogokat tiszteletben tartsa. A büntetés-végrehajtási intézet a fogvatartott cselekvés szabadságát és egyéb személyiségi jogait törvényi felhatalmazás alapján korlátozza. Amennyiben azonban a személyiséget sértő intézkedésre nincs jogszabályi felhatalmazás, vagy a kötelező jogszabályi rendelkezéseket alperes elmulasztja, a személyhez fűződő jog megsértése megvalósulhat. Ez egyben lehetőséget teremthet arra is, hogy a sérelmet szenvedő fél a Ptk. 84. § (1) bekezdésében meghatározott jogkövetkezmények alkalmazását követelje, adott esetben a 84. § (1) bekezdés e) pontja utaló szabálya alapján a Ptk. 349. § és 339. § szerint kártérítést követeljen. A fogva tartás idején hatályos 1979. évi 11. tvr. 36. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elítélt jogosult a higiéniai feltételeknek megfelelő egészséges elhelyezésre, az egészségi állapotának és a szabadságvesztés végrehajtása alatti tevékenységének megfelelő élelmezésre, egészségügyi ellátásra. A perben a kártérítési felelősség megállapításához nem volt mellőzhető annak igazolása, hogy a felperes nem vagyoni károsodása, egészségi állapotának romlása alperes jogellenes mulasztása miatt következett be, mert a megfelelő egészségügyi ellátást felperes részére nem biztosította.

Felperes fellebbezési érvelésével szemben a rendelkezésre álló iratok nem támasztják alá azt, hogy alperes jogellenes mulasztásával összefüggésben a felperes megbetegedése súlyosbodott, állapotának megfelelő ellátásban nem részesült. A becsatolt egészségügyi dokumentáció tanúsága szerint alperes az egészségügyi befogadás alkalmával 2013. január 4-én diagnosztizálta többek között a felperes psoriasis megbetegedését, amelyre Dermovate krém alkalmazását rendelte. Az egészségügyi betétlap tanúsága szerint a felperes ezen megbetegedésére a fenti krémet használta, 2013. március 7. napján az azonos hatóanyagú más krémet nem fogadta el, kifejezetten a Dermovate krémet igényelte, amelynek felírásáról alperes haladéktalanul intézkedett. Felperes a büntetés-

végrehajtási intézetben, de a perben sem adta elő, hogy mely megbetegedésével összefüggésben milyen kezelés, mely gyógyszerrel való ellátásának elmaradását sérelmezi, ami egészségügyi állapotának állított romlását, szükségtelen szenvedését okozta. A rendelkezésre álló adatok alapján bizonyítatlan előadás az is, hogy a felperes az előírt és igazoltan szükséges gyógyszert kérelme ellenére nem kapta meg. A felperes a hivatkozottan rendelkezésre álló igazságügyi orvosszakértői véleményt a perben nem csatolta, nem igazolta, hogy az ennek és egészségügyi állapotának megfelelő kezelést az alperes nem biztosította. Nem vitás, hogy a felperesnek a fogva tartása során napi fürdésre volt lehetősége. A perben azonban nem bizonyosodott be, hogy a felperes ettől elesett, alperes jogellenes magatartásával ettől elzárta.

A felperes az alperes jogellenes magatartásával okozott nem vagyoni károsodását nem igazolta, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a kereset elutasításáról, mert jogellenes mulasztás hiányában a Ptk. 339. § (1) bekezdés alapján kártérítési felelősség nem áll fenn.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság érdemben és indokainál fogva is helytálló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta és a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, ennek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés alapján határozta meg. A felperes az eljárás során személyes költségmentesség kedvezményében részesült, a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2018. szeptember 25.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Hegedűs Mária s.k.
bíró